

Стамболійка-та: да ми е живичакъ, чи е единъ у майка, и той ми е животатъ, той ми е радость-та! Баща му кай, като порасте, ще го проводи въ Цариградъ . . . , чи съмъ плакала, чи съмъ плакала, цѣла нощъ; двѣ възглавници измокрихъ. Той искаше да го даде на школа-та, ама азъ не дадохъ. Ами чи мѣнчакъ е още мари, ъа осемъ години, тамамъ дѣте-то да поиграе. Ама да видишь пѣкъ какавъ е ачигіозъ! Людска кокошка не оставя на рахатъ въ нашатъ дворъ. Щомъ като ѡж улови, опитва ѡж да ли има яйце, и подиръ, като ѡж вържи, носолява ѡж, и тя изведнашъ сниса яйце-то. Отъ гдѣ ся е научилъ на този мурафетъ, не знаж. Стига му уматъ за всичко. . . . Ты, даскале, да го не биешъ, кога-то хване да ходи на школа-та, притури тя, като ся обърна къмъ новіятъ даскалъ.

„Азъ пѣкъ малко мя е грижа,“ каза даскалица-та, която была бездѣткinya. „Избавилъ мя е Господъ отъ таквисъ бели. Хичъ не щж нито да знаж. Какъ ли имъ тегли-тѣ гайлето?“

— Гель, кефимъ, гелъ! обади ся чорбаджіятъ, като ся потупваше по корематъ, кой-то ся бѣше прѣмѣстилъ по близо до компанія-та подъ сѣнка-та на друго дърво, защото подъ преднише-то бѣше огрѣло слѣнце: азъ пары имамъ! има и да ѣджтъ, има и да остани, . . . Стойно, бре, извика той на сына еи, Стойно, донеси огънь на наргиле-то. Азъ не знаж, какво е туй тимбека?! И той ми казва, чи като този армаганъ други пѣтъ не е сполучвалъ да ми донесе. . . . Какво, коя мисирка заклахте?, онази, гдѣ-то ѡж донесоха онзи день-ли? Е, тя е добра, трѣба да е дошла четеры оки, а? И азъ му свръшихъ добра работа, ама и той са отсрами Ами прибрахте ли на оногози биволи-тѣ? Магарскіятъ сынъ! Десятъ години наредъ ми носи файда-та, а тжзъ година нѣмалъ былъ, а? И още да ся оплаква, гдѣ-то съмъ му былъ земалъ по тріесятъ на стотѣхъ! Да ги продадете И кжца-та му щж продамъ! Ами братъ ти защо не запре Пеня? Тамъ да оплуеша незвешгнать, да му кажж азъ нему, какъ ще продава той други пѣтъ стока-та си на другыго. — Ама и той е такавзи жанрежвинъ, какавто си и ты, притури той на сына си, като го изглѣда изкриво. Камакъ да е раждала майка ви Двѣ недѣли да не спи съ булка-та си, чувашъ ли, мари Керо!